

[Duetoft]

»Program for positive foranstaltninger over for Sydafrika« ville blive styrket i løbet af de næste to år. Det skulle ske ved at yde nye stipendier til sorte sydafrikaneres studier i Europa og på blandede sydafrikanske universiteter. Det er en vigtig opgave, men målet kan kun nås effektivt, hvis de forøgede midler overdrages til egentlige undervisningsinstitutioner. Det er tvivlsomt, om alle nuværende modtagere af EF-støtte opfylder denne betingelse.

Svar (14/3 90):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det besluttedes på Det Europæiske Råds møde i Strasbourg den 8.-9. december 1989 at styrke EF's program om positive foranstaltninger over for Sydafrika ved i de kommende to år at tildele nye stipendier i Europa og på de multiraciale universiteter i Sydafrika.

Kommissionen ventes nu at fremlægge forslag til gennemførelse af beslutningen. EF-landene har endvidere inden for det politiske samarbejde besluttet at undersøge, hvilke kanaler Fællesskabet kan anvende for bistanden i den nye situation, der tegner sig i Sydafrika.

Kommissionen har oplyst, at den i forslaget til budget for 1991 har til hensigt at foreslå en forhøjelse af midlerne til EF-programmet for positive foranstaltninger med 15 mio. ECU, dvs. fra de nuværende 30 MECU til 45 MECU. Da studier i Europa er uforholdsmæssigt dyre sammenlignet med studier i Sydafrika, vil Kommissionen foreløbig prioritere en forøgelse af antallet af stipendier ved de multiraciale universiteter i Sydafrika samt anden uddannelsesstøtte i selve Sydafrika.

Kommissionen er af den opfattelse, at de organisationer i Sydafrika, som har været anvendt af EF til at kanalisere den hidtidige EF-bistand til apartheidofrene, har gjort et effektivt og godt stykke arbejde, bl.a. fordi organisationerne har nydt de berørte befolkningers tillid. Deres indsats er nødvendig, så længe ikke alle sydafrikanske borgere har lige adgang til uddannelse.

Regeringen er enig i den opfølgninglinie, som Kommissionen påtænker. Regeringen kan således støtte, at de nuværende grundtræk i EF-programmet, som især er stipendie- og uddannelsesstøtte til ofrene for apartheid, fastholdes samtidig med, at programmet styrkes og udbygges ved bl.a. forhøjelse af de finansielle

midler på EF's budget. Regeringen vil desuden virke for en fortsat kanalisering af bistanden gennem velegnede organisationer, idet man finder, at uddannelsesformålet med bistanden derved tilgodeses bedst muligt.

Spm. nr. S 557

Til *finansministeren* (22/2 90) af:

Per Stig Møller (KF):

»Vil ministeren i de kommende overenskomstforhandlinger inddrage de forhold, som er medvirkende til at skabe adgangsbegrænsning til de højere uddannelser?«

Begrundelse

Årsagen til, at vi har adgangsbegrænsning til de højere uddannelser, er ikke mindst, at akademikerorganisationerne har opnået, at et vist antal studenter udløser et vist antal lærerstillinger, hvilket bevirker, at mange unge må ofres for ikke at belaste de offentlige udgifter med yderligere livslange ansættelser, som kan vise sig at være overflødige, når studentertallet eller tilgangen til et område falder.

Foreløbigt svar (12/3 90):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Krav om ændring af holdstørrelser fremsat af organisationerne i forbindelse med aftalefornyelser er konsekvent blevet afvist af Finansministeriet. Der findes således ikke aftaler om holdstørrelser i Finansministeriets overenskomster og aftaler.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der på de højere uddannelsesinstitutioner er indgået husaftaler, men vi har ikke fra centralt hold kendskab hertil. Husaftaler er i øvrigt ikke bindende mellem Finansministeriet og de forhandlingsberettigede organisationer og kan opsiges lokalt efter de almindelige SU-regler, dvs. med 2 måneders varsel.

Med hensyn til husaftaler vil jeg indhente oplysninger via undervisningsministeren og senere give en uddybende besvarelse på dette punkt.

Spm. nr. S 573

Til *udenrigsministeren* (27/2 90) af:

Inger Harms (SF):